Серед несходжених стежок,
Дзвінкого джерела
Їй не тривожили думок
Любов і похвала.

Так з-під каміння ніжний цвіт
Фіалки визира,
На небосхилі в темну ніч
Так світиться зоря.

Як ти жила – ніхто не знав,
І як померла – теж,
І лиш в моєму серці біль
Без краю і без меж.

Переклад М. Губко